

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Egyről-másról.

Nem akarunk nagyot markolni, mert régi igazság, hogy a ki nagyot markol, keveset fog.

Ép azért folyó dolgokról emlékezünk meg csak pár szóval.

Aktualis ügy a törvényhatósági utunk kövezése. A kőszállítás ma már befejezve lesz, s hozzá látnak a mindszent-szegvári utszakasznak mintegy pár kilométernyire terjedő kiépítéséhez.

Nem nagy területre nyulik az utépités, — pár kilométernyire csak. — de meg vagyunk e succzessziv kiépítéssel elégedve, lassan megyünk előre, úgy érünk a végére. Orvendünk e haladáson, csak olyan legyen e munka, hogy /köszönet is legyen benne.

Felhívjuk az intéző körök figyelmét, örködjének, nehogy olyan makadámot kapjunk, minő volt a szegvári két kilométernyire terjedő utszakasz, melyre irtózott az ember rá-menni, mert a haja az égnek meredt, nyelvét mélyen szájába kellett rejteni az utasnak, nehogy katasztrófa érje.

Utcáinkban is folytatják az őszszel félbe hagyott burkolást. Ezzel czélszerűségi s szépségügyi szempontokból sokat nyer községünk. Nincs is más szavunk az egész dologhoz, mint-hogy jobb minőségű téglát rakassunk a járókelők lábai alá, mint a tavaly feldolgozott téglanyag, mert köztudat szerint az a finom, csinos tégl nem nagy ellenállást fejtett ki a mult tél hidegével szemben: elrepedezett, felszine levált s egyéb csorbát ejtett rajta a hideg vas foga.

Koczká burkolatunk a mult őszszel nyert befejezést, most már szólhatunk minőségéről. Tény, hogy a régi koczka burkolat még most is jobban állja helyét, mint a tavaly készített koczkakő. Felülbíráltatott a műut, s úgy értesülünk, hogy a bírálat eredménye az lett, hogy felszedendő s újra rakandó egy tetemes rész ez uttesten.

Hogy a vállalat e pótmunkával terminushoz van-e kötve, nem tudjuk,

de helyén való lesz, ha mozgatjuk a dolgot a megyén, mert az idő halad, a pótmunka meg marad. Érdeklünk pedig azt hozza magával, hogy koczka burkolatunkkal becsületet valljunk az idegen átutazók előtt nem csak, hanem magunk is agyarázkodás nélkül közlekedhessünk sok pénzbe került átkeelési szakaszunkon. A közönséges uton se delectáltat senkit a kátyu, a koczka burkolat közt keletkezett kátyu meg éppen elviselhetlen.

M . . .

Rendkívüli közgyűlés. Folyó hó 13-án délelőtt 10 órakor rendkívüli közgyűlésre gyülekeztek össze a városatyák. A közgyűlést 10 képviselő kivánságára hitta össze az előjáróság azon a czimen, hogy intézkedjék a járdaépítés ügyében benyújtott előterjesztés fölött.

Daczára a rekkenő melegnek, a képviselők csaknem teljes számban megjelentek. Többeket tán csak a pusztá kiváncsiság is csalt oda, hogy megtudják, mi hát az a rendkívüli ok, mely a közgyűlésnek egybehívását olyan elengedhetetlen sürgősséggel kívánja.

S a kik meglepetésre számítottak, valóban nem is csalódtak.

A vajudó hegy megszülte a nevetés-eges kis egeret.

A képviselő urak borzasztó nagy sérelméből a közgyűlésen már nem volt egy szemernyi se. Nagy volt a főlháborodás a járdaépítő bizottság eljárása ellen, s végül elismerést, bizalmat szavaztak a kiküldötteknek, az építkezési ügyben helytelenül hozott előző határozatot semmisnek nyilvánították, megmaradtak a régi program mellett, s most folyik a kövezési munka zavartalanul épp úgy, mint ha mi se történt volna.

Es ez okos dolog is.

A képviselőtestület komolyságától méltán el lehetett várni, hogy egy ember érdekéből nem játszik babaruha-játékot, hanem főntartja komolyan megfontolt terveit, s megbizik azokban, a kiket ügyeinek intézésére kiküldött.

Igy is történt.

A közgyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be.

Tóth Mihály bíró a közgyűlést megnyitván, jelenti, hogy 10 községi képviselő előterjesztése tette szükségessé a képviselőtestület egybehívását.

A beadvány kifogást emel a járdaépítő bizottság azon eljárása ellen, hogy az építési munkát felerészben nem adta át Mészáros Lajosnak; hogy a Csucson is épített a gyalogjárót, s hogy a piac téren egyenes vonalat húzott az eddigi járók helyébe, jöllehet az előző szombati közgyűlés másként utasította a bizottságot.

Kovács Imre előszóval is kifejezést adott ezen sérelmeknek, s a hozott határozat betartását kívánta.

Vigh Gyula képviselő, a bizottság elnöke, törül-hegyre, teljes alaposággal ismerteti a bizottság eljárását, s kimutatja, hogy ha egyáltalán valami sérelmes, vagy helytelen dolog történt az eddigi építkezések során, az csak a képviselőtestületnek mult szombati határozata volt, mely alkalmas megzavarni a bizottság teljhatalmu eljárását, s egyesek kedvéért a már megállapított munka-programmot is feláldozni akarja.

Goldmann Ignác kivánságára Koncz Lajos jegyző felolvassa a bizottság kiküldetésére vonatkozó mult évi határozatokat, melyekből kitűnik, hogy a közgyűlés még tavaly esztendőben végérvényesen döntött a végzendő munkákra nézve, s Vigh Gyula elnöklete alatt Schönfeld Márton Wimmer Károly, Korom Gáspár és Fülöp Jánosból álló ötös bizottságot teljes hatáskörrel bízta meg az építésnek keresztül vitelével.

A képviselők soraiban nagy mozgás támadt a hallottak után: ha ez így van, mi szükség volt hát ezt a dolgot újra meg újra a közgyűlések elé vinni?!

Wimmer Károly erélyesen ki is kelt az ok nélküli támadások miatt. A bizottság mindenben a község érdekeit tartotta szem előtt. Ragaszkodott a megállapított programhoz, melynek megváltoztatása pénzügyi szempontból helyeselhető se volna. A Mészáros Lajos tavalyi munkájával nem volt a bizottság megelégedve, azért adta a vállalatot Orosz Istvánnak, a ki saját maga is dolgozik és megbizható ember.

Koncz Lajos jegyző a beadvány fölöött napirendre térést ajánl, s bizalmat szavaz a kiküldött bizottságnak.

Tary István képviselő csatlakozik a tett indítványhoz, de kiegészíti azt azon javaslattal, hogy a mennyiben a mult szombati közgyűlés határozata homlokegyenest ellenkezik az építés ügyében előzőleg hozott elvi határozatokkal, tekintse ezt semmisnek a közgyűlés, s maradjon meg továbbra is helyes álláspontja mellett.

Az indítványt a közgyűlés egyhangulag magáévá tette, s ezzel a tanácskozás is véget ért.

Hajózási viszonyainkról.

Pár héttel ez előtt történt, hogy egyes iparosok és kereskedők szóba hozták a járási főszolgabíró ur előtt azokat a hátrányokat, a mik Mindszent községet közgazdasági szempontból az által érték, hogy a tiszai gőzhajó-járatnál a társaság megszüntette az itteni ügynökséget, s csupán ladikállomásra rendezte be a személy forgalmat.

A főszolgabíró ur ígéretet tett az érdekelteknek, hogy saját részéről minden lehető elkövet a régi viszonyok visszaállítására, ámbar a mai rend megváltoztatásában maga se igen bizik, mert úgy van értesülve, hogy a magyar folyam- és tengerhajózási részvény-társaság ministeri jóváhagyással azért változtatta meg üzemtervét, mert a mindszenti személy- és teheráru forgalomra rá kellett fizetnie.

Fájdalom, a jóslat nagyon hamar igaznak bizonyult be.

A részvény-társaság igazgatósága fo-

lyó hó 11-éről a következő levelet intézte járásunk főszolgabírájához:

Tekintetes Főszolgabíró ur!

A folyó hó 4-én kelt 3965. számú becses beadványából örömmel értesülünk ama nagy érdeklődésről, a melylyel tekintetes főszolgabíró ur a gondjaira bízott járás közgazdasági és forgalmi viszonyai iránt viseltetik és ama ritka buzgólkodásról, a melyet a járás közérdekeinek emelése czéljából kifejt.

Tekintetes Főszolgabíró ur meg lehet győződve arról, hogy ebbeli törekvése nálunk nemcsak a legnagyobb méltányolásra talált, de saját érdekünkben kifolyólag is a legerősb támogatásra tarthat igényt; és éppen ez okból nagyon is kell sajnálnunk, hogy abbeli javaslatának, hogy Mindszent ladikállomásunkat ismét rendes ügynökségé alakítsuk át, — nem tehetünk eleget.

Ugy hisszük, hogy tekintetes Főszolgabíró ur előtt nem kell hangsúlyoznunk azt, hogy társaságunk eminens érdeke mindig odairányul, hogy a hajóinkkal fentartott járatok minél több állomást érintsenek és a forgalomnak minél több viszonylatban szolgálhassanak.

Ez nemcsak általános közgazdasági, hanem a szűkebb saját érdekeink szempontjából is első feladatunk, a minélfogva nem tehető fel rólunk ez, hogy egy egyszer már megnyitott állomást nyomós indokok nélkül felhagynánk, illetve ladikállomássá alakítanánk át.

Ezeket az indokainkat annak iddjén kereskedelemügyi m. kir. Miniszter ur Ónagyméltósága előtt kifejtettük és az ő magas beleegyezésével alakítottuk át Mindszenti ügynökségünk ladikállomássá. Mindszenti ügynökségünk ugyanis úgy szólván csakis személy forgalmat bonyolított le, a melyet a ladikállomás fentartásával ma is kiszolgálhatunk. Az áruforgalom az egész

üzemében át csak 683 mázsát tett; azaz, mivel akkor hajóink ott 404-szer kötöttek ki, egy utra átlag másfél métermázsa áru esett. Ez utóbbi körülmény egyébként abban leli magyarázatát, hogy Mindszent község összforgalma Szegedre, illetve Szegedről irányul, ide pedig a községnek előnyös és naponkint többszörös vasuti összeköttetése van.

Ily körülmények között az ügynökség fentartásával járó költségek semmiképen sem térültek meg és az ügynökséget Mindszent község érdekeinek csorbitása és veszélyeztetése nélkül feloszlathattuk, mivel a mint már fentebb említettük, a szintén csekély személyforgalom a ladikállomás létesítése után akadálytalanul lebonyolítható.

Eljárásunk fenti magyarázatával úgy hisszük meggyőztük tekintetes főszolgabíró urat arról, hogy társaságunk az üzemi területünkbe eső vidék érdekeit mindenkor szem előtt tartja és ezeknek mindaddig szolgál is, míg ezt anyagi károsodás nélkül megtehetjük; minthogy pedig előadott javaslata ily károsodással járna, annak sajnálatunkra, nem felelhetünk meg.

Budapest, 1901. június hó 11.

Magyar Folyam- és Tengerhajózási
Részvénytársaság
üzletvezető igazgatósága.

Nincs okunk kételkedni benne, hogy a magyar folyam- és tengerhajózási részvény-társaság megbízható statisztikai adatok alapján becsülte meg községünk tiszai forgalmát, hajlandók vagyunk elhinni, sőt méltányolni azt is, hogy a társaság ráfizet a Szeged-Szolnok közötti hajójáratokra, s többek között ráfizetett a mindszenti ügynökségre is.

Azonban, bocsánatot kérünk a t. igazgatóságtól, a társaságnak eme tisztán anyagi értékű személyes okai e kérdésnek he-

TÁRCZA.

Egyről-másról.

Bátori Schulz Bódog.

Bátori Schulz Bódog egyike volt a legbátrabb vezéreknek a magyar táborban. Hajdan Radetzkinék volt jobb keze.

Kissé nagyot hallott, de az olyan fennhagu beszédhez, minőt az ágyuk szólnak, hozzá volt szokva.

A tarzali csatában egy dragonyos hozzá vágott a nyakához, de nem jól találta, a gallér fölfogta a csapást.

Az alezredes ránéz, elkaczagja magát, azzal kihuz egy pisztolyt és föbe lövi.

Először kinevette, azután ölte meg.

*

Az aldunai táborozás alkalmával a merre csak jártak a magyar seregek, a tiszték mindenütt tánczvigalmakat rendeztek.

Soha vigabb multságok nem voltak a világon.

Egy ilyen vigalom közepett jön a hír, hogy az ellenség közel van.

A társaság elnémult, csupán a derék Schulz kiált föl.

— Pompás, hisz épen vártuk őket, előre uraim!

... Hadd mulassanak addig a hölgyek, mi is rögtön sietünk vissza.

Es úgy tett amiként beszéle, lóra ült,

elverte az ellenséget, s visszament a bálba tánczolni.

*

— Mit strázsál kend ott az ajtó előtt? kérdi Schulz Szőregnél a gazda embert, kis vasvillával állt ki ajtajába a csata alatt.

— Hát mit strázsálnék egyebet, mint rácot. Hatával bujt el itt a padláson. Örözm őket, hogy valahogy el ne lopják.

Es csakugyan ott találták mind a hatot.

*

Tudvalévő dolog, hogy Schlick oszt-rák tábornok félszemű volt; jobbszemét párbajban ez a Schulz vágta ki, s most minden alkalomkor azt üzente neki, hogy foglalkozva van a másik szemére.

Egy izben, ép Schlick hadtestével állván szemközt, egyedül csaknem az ellenségi őrszemekig lovagolt. A német könnyű lovasság üldözőbe vette s már-már utolérte, mikor Bátori Bódog két öles árkot átugratván, biztonságban érezte magát, mert meg volt győződve, hogy azok lovai ezt az ugrást meg nem teszik, s ha egy vagy kettő akadna is a sok közül, azok gazdáival majd el tud bánni. Az árok innenső oldalán nyugodtan megállt s várta míg az üldöző csapat odaér, s nagyot nevetett, mikor az árok előtt valameunyen bökkenve megálltak.

— Mondjátok meg Schlicknek, kiáltott át, hogy én Felix Schulz von Hohenstein állok itt vele szemben, s holnap kivágom a másik szemét.

Persze nem vágta ki, de nem rajta mult, hanem a Schlick szerencsésén, mert Bátori Bódog csakugyan mindenütt kereste őt.

*

Egyébiránt sajtáságos ember volt; Schulz Felixnek hívták, s ő Bátori Bódog-ra változtatta nevét. A legnagyobb csatatűzben, ha legsürgősebb rendeletet hoztak neki, s a czimirat úgy volt, mindenki megszokta: „Schulz Felix alezredesnek”, rajz-önt kért a segédjétől, kitörülte a „Schulz Felix“-et, föbbe írta: Bátori Bódog, s csak azután bontotta ki, s olvasta el.

*

Schulz Bódog alezredes zászlóalja valami vizás dolgot követett el. Schulz hevesen azt találta mondani: „Így van az, ha gyermekeket neveznek ki tisztékké”. Ennek következtében a tiszték tanácskozására gyűltek össze, s elhatározták, hogy testületileg elmennek az alezredeshez, s azonnal beadják lemondásukat. Ugy is történt. Schulz kissé megdöbbsent, aztán csakhamar összeszedve magát, felelte:

— Nem veszem vissza a szavamat, mert most csakugyan megmutattátok, hogy gyermekek vagytok, ha ilyen apróságot fel nem tudtok venni olyan vén számártól, amilyen én vagyok.

A tiszték elnevelték magokat, s siettek kezut szoritani a külömben szeretett s hallatlan bátorsagu alezredessel.

M. Anekdotakincs.

lyes megoldásánál egyedül irányadók alig-ha lehetnek.

A mikor egy 10 ezer lelket számláló község lakosságának közgazdasági és forgalmi érdekeiről van szó, egy szemernyi igazságot se látunk olyan eljárásban, mely minket megfoszt törvényileg biztosított bizonyos jogainktól, s szinte pellengére állít bennünket az által, hogy számot alig tevő más apró községekbe viszi az ügynökséget, minket pedig faképnél hagy, mint szent Pál az oláhokat.

Abban a meggyőződésben vagyunk, hogy részünkön a jog, a törvény és igazság, s ebben a tudatban rajta leszünk, hogy Mindszenti közönségének sérelmei orvoslást nyerjenek.

A magyar királyi kincstárnak a magyar folyam- és tengerhajózási részvénytársasággal kötött, s az 1894. évi 36. törvényczikkbe iktatott szerződése alapján a hajózási társaság nem kevesebb, mint nyolcszáz ezer korona segélyt élvez az államtól azért, hogy többek között például a Szeged és Szolnok közötti járatokat is, legalább heti 6 napon, személy- és áruszállítással összekötve, fenntartsa.

Arra az esetre, ha a társaság oly viszonyok közé jutna, hogy részvényei után legalább 5 százalékos kamatot fizetni képes nem lenne, joga van a társaságnak százezer korona további államsegélyt igényelnie, a mely segélyt a részvénytársaság mind e mai napig nem kérte, világos tehát, hogy arra rá nem szorult, részvényei jól jövedelmeznek, a járatokra rá nem fizet, viszont azonban szép szerével, könnyű módon iparkodik szabadulni minden olyan kötelezettsége alól, melyek némiképp az áldozatokkal is kapcsolatosak.

A Szeged és Szolnok közötti hajójáratokat a társaság már két éve éppen a felére szállította le.

Elvitte tőlünk az ügynökséget, berendezett egy nyomoruságos ladik-állomást, panaszkodik azon, hogy nincsen mindszenti forgalma, adja a bankot, hogy ő áldozatokra kész — és nem akarja észre venni, hogy a forgalmat tulajdonképpen ő maga törte le, nálunk meg éppen tönkre is tette a czélszerűtlen, észszerűtlen közlekedési módokkal.

Egy pillanatra se hagyjuk közönségünkkel felejtetni, hogy a teherárú- és személyforgalomnak ez a mesterséges lerombolása egyes-egyedül a részvény-társaságnak következetes nyereszkeskedési szándékaira vezethető vissza.

Azt mondja az igazgatóság: nincs teherforgalmunk. Mi azt mondjuk: nincs személyforgalmunk se. És miért nincs? Hát ki az a kötni való bolond, a ki valószínűs éietveszélylyel ül hajóra, mikor kényelmes vasuton is mehet! Ki az, a ki hajón szállít árukat, mikor a hajó naponkénti közlekedés helyett csak hetenként háromszor jön felénk!

Ha a t. részvény társaság ilyen következetességgel halad a megkezdett uton, rövidesen előterjesztést tehet a kereskedelemügyi miniszteriumhoz a ladikállomás beszüntetése iránt is, mert bizony innen nem akad egyetlen utazója se.

Es mi következik majd ebből? Az, hogy mikor már beszünteti az összes járatokat, akkor kéri majd a további államsegélyt, mert hisz akkor már bizonyos, hogy jövedelem hiányában szépségesen ráfizet vállalatára.

No hát t. részvény-társaság ez nem járja.

A közönség keserves adófilléreivel hájasodó konzorciumnak ilyen visszaélést elkövetnie nem szabad.

Követeljük a kikötő állomásnak visszaállítását.

A t. igazgatóságnak azon véleménye, hogy a mi személy- és teher forgalmunkat a Szegeddel való vasuti összeköttetés kielégíti, éppenséggel nem áll meg. Tessék alkalmas hajójáratokat létesíteni, majd kiderül, hogy az nagyon is kifizeti magát.

De ha a t. társaság hasznot nem látna is belőle, az egészen utolsó rendű dolog. Ha Csany, Várkony, Földvár községek kaphatnak kikötőt, bizonyára megilleti az Mindszentet is.

Sajnáljuk és megbotránkozva vagyunk a fölött, hogy Mindszenti község előjárósága ez ügyben illetékes helyen eddigelé egy árva lépést se tett. Ugy rémlik pedig előttünk, hogy a község közönségének közolgai legelső sorban tán nem is annyira a járási főszolgabíró, mint inkább a községi előjáróság buzgóságára számíthatnának.

A rosszul informált minisztertől menni kell a jól informált miniszterhez; nem szabad kimélni időt és fáradságot, de keresztül kell hajtani föltétlenül, hogy a tiszai teherárú forgalom Mindszenti községben mielőbb visszaállíttassék.

VEGYESEK.

— **Antal napja.** Vidovich Antal nyug. főszolgabíró ur az elmúlt csütörtökön ünnepelte névnapját. Az ismerősök és jóbarátok nagy sokaságának jókívánságaihoz mi is örömmel csatoljuk a mienket, s őszinte szívből kívánunk még sok boldog névnapot a mi kedves „Antal bátyánknak.“

— **Fegyvergyakorlatok.** Tóth Dezső tart. honvéd hadnagyot fölttes katonai hatósága augusztus hónapban kezdődő 35 napi fegyvergyakorlatra hitta be. Ezen idő alatt az anyakönyvvezetői teendőket Koncz Lajos helyettes anyakönyvvezető teljesíti.

— **Tiszai halászaink** nagy örömmel kezdték meg e hó 10 én a halászatot, mely már is szép eredményeket mutat föl, a mennyiben ritka nagyságu halak kerültek hálókiba. Figyelmeztetjük azonban a halászokat arra, hogy július 15-ig potykát fogni nem szabad, mert a ki azt kifogja, kihágást követ el, s érzékeny büntetésben részesül.

— **Tűz.** Folyó hó 13-án délben Szabó Antal mindszenti lakos udvarán egy boglyába rakott szalma lobbant lángra, a hirtelen érkezett segítség folytán azonban a tűz nagyobb károkat nem okozott. A tüzet a tulajdonosnak 4 éves kis fia gyújtotta föl játékból. A gondatlan szülők ellen a följelentés megtörtént.

— **Tömörkény.** 1887-ik évben adatott át rendeltetésének a tömörkényi templom. E templom építtetésekor Tömörkény Mindszenttel ugy politikailag, miut egyházilag egy testet, lelket képezett. Eppen ezért érdekelnek bennünket a tömörkényi dolgok.

Mint értesülünk a tömörkényi templom fenállásának 14 ik évében oly rossz karba jutott, hogy restaurálása elodázhatlan szükségessé vált. Tömörkény képviselő-testülete egy három tagu küldöttséget menesztett a kultusz miniszteriumba, hogy segély- vagy ocsó kölcsön iránt lépéseket tegyen.

— **A Pallavicini hitbizomány leltározása.** A szegedi törvényszék elrendelte a Pallavicini család mindszent-allyói hitbizományi uradalmának leltározását, amivel kapcsolatban tisztázni fogják az örökösödési sorrendet és megállapítják, hogy kik az óriási hitbizományi birtok legközelebbi várományosai. Ez intézkedésre az adott okot, hogy a legközelebbi várományos: Pallavicini Károly örgróf két év előtt Londonban váratlanul meghalt s most meg kell állapítani a törvényes örökösöt. A hitbizományi javak 1869. óta különben se lettek leltározta. Mikor az a leltározás történt, Pallavicini Alfons örgróf volt a hitbizomány birtokosa, aki 1875-ben halt meg. Ekkor a hitbizomány leltározatlanul szállt át a mostani birtokos: Pallavicini Sándor örgrófra. Szükségesnek tartja tehát a bíróság a hitbizomány leltározását annál is inkább, mivel a legutolsó leltározás óta annak vagyónátlaga erősen megváltozott. A törvényszék, mint hitbizományi bíróság ezért rendelte el a leltározást és egyuttal annak a megállapítását, ki a legközelebbi örökös és kik a további várományosok. Ezeknek a kérdéseknek, valamint a hitbizományt érdeklő egyéb kérdéseknek a tisztázása czéljából a bíróság f. hó 6-ra tárgyalást rendelt el, melyre az örgróf Pallavicini család összes törvényes leszármazottjait megidézte. Örgróf Pallavicini Sándor, a jelenlegi birtokos hivatalosan bejelentette a törvény széknél, hogy a majoreskó, a hitbizomány legközelebbi törvényes örököse, az 1883-ban született Pallavicini Alfonz örgróf lesz.

— **Felszólítás.** Ismeretes, hogy katolikus kör keletkezett községünkben. Az alakuló gyűlésen egybegyűlt tagok egy 15 tagu bizottságot szerveztek oly czélból, hogy e bizottság a körbe lépni szándékozókát jegyzékbe vegye. E bizottság elnökül Nt. Thury Károly s. lelkész ur lett elválasztva. A kör vezetősége felszólítja mindazon r. k. polgártársakat, kik a körnek tagjai óhajtanak lenni, hogy ebbeli szándékukat fent nevezett bizottsági elnöknel jelenthetik be. Megjegyeztetik, hogy a kör alapszabályai még felsőbb helyről nem kerültek vissza, s így érdemleges működését az alapszabályok megérkezése idejére tartja ugyan fen, de a törvények értelmében a kör további alakulása, s munkálkodása kezdetét veheti. *A kör vezetősége.*

— **Jótekonyság.** Tudvalevő, hogy Hevesi Julia k. a. magánóvó képzőjében ünnepelet rendezett, melyen belépti-díj mellett vehetett részt az érdeklődő község. A tiszta jövedelem 26 korona s 50 fillér volt, mit nevezett óvónő a katolikus kör könyvtára részére engedélyezett át. Addig is, mig módjában lesz a körnek választmá-

nya által leróni köszönetét, már ezuton fejezi ki háláját a kör vezetősége.

— A 6 filléres frankójegy színének a többi levéljegy színétől elütőbbé és élénkebbé tétele czéljából a 6 filléres frankójegy színe az eddigi vörösbarnáról zöldes barnára változtatatik. Az új 6 filléres frankójegyek jelenleg érvényben levő 6 filléres levéljegyekből még rendelkezésre álló készlet elfogyta után fognak forgalomba bocsátatni. Az eddigi 6 filléres frankójegyek érvényessége folyó évi december hó 31-ével megszüntetetik. Ezen időn túl a közönség a régi 6 filléres levéljegyeket, ha valódiak, épek és használatlanok, bezárólag 1902. márczius hó 31-ig a posta- és távirada hivataloknál megfelelő értékű más frankójegyre cserélheti be; 1902. április hó 1-től azonban azok becsérésére sem fogadhatók el.

— Automobil kiállítás Budapesten. A magyar automobil-club f. hó 17—20-áig Automobil kiállítást rendez, melyen a legnevesebb külföldi cégek több kocsival vesznek részt, úgy, hogy minden fajta autók lesznek láthatók. Junius 18-án virág és lampion corso lesz az Andrássy és Stefánia uton, 21-én pedig Automobil verseny a szép Juhásznéhoz a Bndakészi uton. A kiállításra országszerte nagy az érdeklődés, mert ez lesz az ilyenmü kiállítás hazánkban, holott a többi nyugoti államokban az Automobilis ma már virágkorát éli.

Aratás előtt.

Közeleg az idő, a midőn népünk, a földművelő és munkásnép tisztában lesz azzal, hogy az évben mennyit érdemelt a termő földtől, munkája és fáradozása jutalmául.

Nem messze az idő, a midőn kis és nagybirtokosaink földjeik évi termését és így az évi jövedelmök nagy részét biztosabban megállapíthatják.

Miután agrikultur ország vagyunk s vidékünk is nagyobbbrészt földműveléssel foglalkozik, legfőbb reménységünk összpontosul. Nagy aggodalommal várjuk az aratást, egyfelől kétséggel a termés mineműsége felett, másfelől félelemmel az aratásig bekövetkezendő elemi csapás és károk miatt.

Bizonyos alapokon foglalkoznak minálunk is a vetés kimutatás és az előleges termés becsléssel. Nevezetesen a miniszterium, az általa kinevezett gazdasági tudósítók útján beszerzett adatok alapján, időnkint kimutatásban közli a vetések állását termési viszonyainkat.

Mindaz nagy szolgálatot teljesít gazdaközönségünk részére tájékoztatás szempontjából. Ambár alapul még most el nem fogadható, különösen egyes vidékek területére vonatkoztatva, mivel nagyobb átlagban beszél. El nem fogadható még azért sem, mert aratásig összes termésünk nagy változásokon mehet keresztül.

Mindazonáltal érdekes lesz lapunk olvasói előtt e kimutatás főbb kivonatát ösmertetnem: „Az őszi buzavetés a múlt évinél valamivel kedvezőtlenebb, a kalásza

kisebb, mint normális körülmények között szokott lenni. A rozsda az ország nagyobb részében fellépett, de a legtöbb helyen csak az alsó leveleken mutatkozik.“ A jelentés a további időjárástól teszi függővé a termés javulását és a rozsda terjedését. A rozs vetés tulnyomó része ritka, a ködös időjárás és mostani szokatlan hőség a rozsban szintén sok kárt okozott. A kukorica már eddig is megsínylette a hosszasan tartó szárazságot, igen alacsony növésű, férges szorványosan pusztítják, különösen az alföldön. A bevetett terület a múlt évihez képest csökkent.

Bennünket legjobban ezen termelési ágak érdekelvén, helyszüke miatt mellőzöm a hivatalos adat teljes közlését, megjegyezvén, hogy számszerű termés-becslés a napokban fog produkáltatni szintén a miniszterium által.

Erdekes, hogy ezzel szemben egy elismert szaktorum az országos magyar gazdasági egyesület organuma az idej terméskilátásukat a legrosszabbnak minősíti.

Hogy kinek lesz igaza, azt ép oly nehéz megmondani, mint a mily nehéz ezen két forumnak a vetések állásáról a nagy közönséget tájékoztatni.

Annál nagyobb érdeklődéssel várják gazdáink az aratást, amidőn majd az utólagos becslés alapján tisztább képet nyernek, különféle jóslatok beteljesülése és be nem teljesülése felől.

Nem lesz érdektelen azon nagyobb export államokból eredő híreket figyelembe vennünk, a melyek buza árainknál befolyással vannak. Így Oroszország és az Egyesült államok jó természettel kecsegtetnek.

Miután mondhatni, hogy az aratás az ország vagyoni sorsát állapítja meg, úgy a mi szűkes határunkban a lakosság jóléte szintén az évi terméstől van függővé téve.

Bátran nevezhetjük földművelő népünket és birtokosainkat pénzforrásunknak s ha ezen forrásoknál a pénz kiadás szükülni kezd, úgy azt megérzi az iparos, a kereskedő, itt — mindenki.

Községünk határában a termés kilátások a kalászosokban nem a legjobbak, de nem is a legrosszabbak. Ambár itt is sokféle a vélemény, egyben mégis kulminál, hogy közepes termésünk lesz. A hideg tavasz, a köd, a szárazság mind ártalmas volt vetéseinknek, a mihez hozzájárult még a rozsda fellépése. A múlt héten lefolyt esőzés reményeinket erősítette, amire ellensúlyozásul jött a 13-iki köd, mely előbbi reményeinket alább szállította. Kukoricáról szólni még korai, gyengén indult, de ha a múlt hetekhez hasonló jó esőben részesülhet még egy párszor, úgy még jó termésre is lehet kilátásunk.

Igy van ez ilyenkor, nagy aggodalommal várják gazdáink az aratás kezdetét. Napok hozhatnak oly változást, a mi ős-

szes reményeinket tönkre silányítja. S viszont jöhetnek oly kedvező körülmények, a melyek előre nem gondolt hasznokat hajthatnak.

Reméljük jót — mert fáradozásaink után méltán jogunk lehet hozzá.

L. J.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

Hólyagpapir

legjobb minőségű
valamint

A b a d i e

czigaretta hüvely, helyben a nyomdában jutányos áron kapható.

Dr. Szathmáry Mihály

ügyvédi irodáját

Szentesen, a Gömbös-féle gyógyszertár
melletti házban

megnyitotta.

E s y

jól irni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában
tanoncznak felvétetik.